

РЕШЕНИЕ

№ 4826

гр. София, 12.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

**ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11067** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началник група на 05 РУ-СДВР, чрез процесуален представител, срещу решение № 4301 от 28.09.2024 г. по НАХД № 10553/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 235/16.07.2024 г. на началник група на 05 РУ-СДВР, с което на основание чл. 25, ал. 1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия (ЗООРПСМ) на И. П. Т. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000 /хиляда/ лева за извършено нарушение по чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ.

В касационната жалба се навеждат твърдения, че решението е неправилно като постановено при нарушаване на материалния закон, при допускане на съществено нарушение на процесуалните правила и при неправилно тълкуване на събраните по

делото доказателства. Възразява срещу изводите на съда по отношение на компетентността на органа, издал акта за административно нарушение /АУАН/ като се позовава на чл.26 от ЗООРПСМ. Счита, че липсата на посочване на свидетели - очевидци в АУАН също не е нарушение от категорията на съществениите, алтернативно се позовава на разпоредбата на чл.53, ал.2 от ЗАНН, според която НП може да бъде издадено при допуснати нередовности в АУАН, в случай че по безспорен начин са установени нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Оспорва мотивите на съда в частта, в която е обсъдено правото на нарушителя да изразява своята лична позиция. Моли съда да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение за две инстанции, като в условията на евентуалност прави възразение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Ответникът по касация оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба, като счита решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възразенията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. По същество същата е и основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

В хода на съдебното производство пред въззивния съд е установена следната

фактическа обстановка:

На 12.05.2024 г. в [населено място], на стадион „Виваком Арена - Г. А.“, се провела футболна среща между отборите ПФК „Л.“ и ПФК „Черно море“. Около 19:30 ч., непосредствено преди началото на срещата, заедно с още няколко, неустановени по делото лица, И. П. Т. излязъл на спортния терен, като всичките {около 12 души} се разположили в редица пред вратарската врата, от страна на сектор „Б“ и разпънали транспарант, с надпис: „С. във“. Там те прекарвали около тринадесет минути и след като били подканени от представители на охраната да напуснат спортния терен, те го сторили, преди официалното начало на футболната среща. Установено е, че описаните действия били наблюдавани чрез средствата за видеонаблюдение от М. А. - полицейски служител при СДВР, във връзка с изпълнение на служебните му задължения.

Въз основа на съставения АУАН №235/16.07.2024 г. е издадено НП № 235/16.07.2024 г. от Началник група „Териториална полиция“ -П. при 05 РУ- СДВР, в което била възприета гореописаната обстановка, като за нарушението по чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ на основание чл. 25, ал. 1 от същия закон на нарушителя била наложена глоба в размер на 1000 лева.

За да постанови оспореното решение районният съд приел, че от събраните в хода на съдебното следствие доказателства се установява съществено нарушение на чл.40, ал.3 от ЗАНН, тъй като съставеният АУАН не бил подписан от двама свидетели, което според съда, опорочило процедурата по издаването му. На следващо място, районният съд посочил като съществен порок факта, че нарушителят не бил призован за съставяне на АУАН, а само за неговото връчване.

Въззивният съд е посочил в мотивите си, че „макар футболът, заедно с поп- фолка и т. нар. сапунени сериали, да е характерно средство за развлечение само на определени, макар и широки, социални кръгове, неговите привърженици, сред които попада и Т., безспорно имат всички права на останалите членове на обществото, сред които попада и това на изразяване“. В този смисъл съдът е посочил, че и „предвид съдържанието на транспаранта, държан от излезлите на футболния терен лица, сред които попада и Т., не позволява субективната съставомерност, а именно - воля и намерение за нарушаване на обществения ред, да бъде приета за безспорно установена. “ С

цитираните мотиви, съдията-докладчик е отменил процесното наказателно постановление.

Така постановеното решение е неправилно.

При правилно установена фактическа обстановка и при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, въззивният съд е изтълкувал превратно приложимия закон, вследствие на което е постановил незаконосъобразно решение.

По отношение на визираното от СРС съществено процесуално нарушение на чл. 40, ал. 3 ЗАНН, допуснато при съставянето на АУАН, касационната инстанция отбелязва, че съгласно чл.40, ал.4 от ЗАНН, когато нарушението е установено въз основа на официални документи, актът може да се състави и в отсъствие на свидетели. В настоящият случай, преди издаването на АУАН на 16.07.2024 г., е изготвена експертна справка № 39-Ф-2024 от 21.05.2024 г. от отдел „Експертно - криминалистическа дейност“ при СДВР към МВР /л.60 от НАХД № 10553/2024 г./, с която на осн. чл.152, вр. с чл.144 НПК е съставена фотосъпоставителна и лицево-идентификационна експертна справка, според която лицето на снимка № 1, което с други 11 лица е било на спортния терен на процесиите място и час е идентифицирано като И. П. Т.. Ето защо, доколкото в производството пред районния съд е представена цитираната експертна справка, представляваща официален документ, на който се е позовал актосъставителят при определяне на нарушителя, въззивната инстанция е следвало да обсъди издаването на АУАН в хипотезата на чл.40, ал.4 ЗАНН. В този смисъл неправилни са изводите на оспорваното решение за допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.40, ал.3 ЗАНН.

По отношение на второто визирано от СРС съществено процесуално нарушение, а именно, че нарушителят не бил призован за съставяне на АУАН, а само за неговото връчване, касационната инстанция счита твърдението за недоказано, предвид съвпадащите дати на изготвяне на АУАН и връчването му на нарушителя, а именно на 16.07.2024 г. На следващо място измежду посочените възражения на нарушителя, вписани върху АУАН, липсва такова оплакване. Ето защо мотивите на СРС и в тази част са неправилни като несъответни на събраните по делото писмени доказателства.

По приложението на материалния закон:

Законът за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия

регламентира специален ред за санкциониране на извършителите на противообществени прояви при провеждане на спортни мероприятия. Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗООРПСМ за извършени противообществени прояви по този закон, органите на МВР с полицейски правомощия съставят акт за установяване на нарушението в съответствие с изискванията на Закона за административните нарушения и наказания. Актът по ал. 1 се съставя до три месеца от извършването на противообществената проява /ал.2/.

Административнонаказателната отговорност на ответника по касация е ангажирана за нарушение на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ. Разпоредбата гласи, че противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се в нахлуване на спортния терен.

Съответната на нарушението по чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ санкционна разпоредба е тази на чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ. Последната предвижда за извършени противообществени прояви по чл. 21, т. 1 - 10 да се налага глоба от 1000 до 2000 лв. и забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една до две години.

В конкретния случай от приетите с административната преписка писмени доказателства безспорно се установява, че на 12.05.2024 г., около 19:30 ч., непосредствено преди началото на футболна среща на стадион „Виваком Арена - Г. А.“ в [населено място], И. П. Т. нахлул на спортния терен пред вратарската врата от страната на сектор „Б“. Нахлуването на спортния терен е определено като противообществена по смисъла на чл.21, т.4 от ЗООРПСМ. Такъв тип нарушения са от рода на формалните (нарушения на просто извършване), произтичащи от самото осъществяване на изпълнителното деяние, поради което не е нужно да е настъпил вредоносен резултат. Ето защо, след като има нормативна забрана за нахлуване на спортния терен (което се подразбира и от обичайните метални ограждения между терена и местата за публиката), то нейното неизпълнение във всеки случай представлява нарушение по смисъла на чл.21, т.4 от ЗООРПСМ. Съдът намира за

доказано по делото, че И. П. Т. е извършил посочената в АУАН и НП проява, предмет на ЗООРПСМ и представляваща спортно хулиганство. Съгласно разпоредбата на чл. 29 ЗООРПСМ, за установяване извършването на противообществени прояви по този закон или на престъпления от общ характер може да се използват и видеозаписи и/или фотоснимки, направени при провеждането на спортното мероприятие. По делото са събрани достатъчно писмени доказателства, от които съдът стига до посочения извод, като в подкрепа на извода кредитира събраните писмени доказателства, както и заключението на извършената в хода на административното производство експертиза. Настоящата касационна инстанция не споделя изводите в решението на СРС за приложението на чл.28 ЗАНН, като не счита, че посоченото деяние е маловажен случай. За да се определи нарушението като маловажно, съобразно дефиницията по § 1, т.4 ДР ЗАНН следва да са налице смекчаващи обстоятелства или нарушението да е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В случая доказателства за наличието на смекчаващи обстоятелства по делото не се установяват, а от друга страна нарушението не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност от обичайната. Предвид гореизложеното, установените от наказващия орган обстоятелства не сочат на маловажност на нарушението, поради което не може да се приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

С оглед на горното, съдът следва да отмени обжалваното решение на СРС, като издадено в противоречие на материалния закон, и да потвърди отмененото с него НП като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на делото искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 150 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 4301 от 28.09.2024 г. по НАХД № 10553/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 235/16.07.2024 г. на началник група на 05 РУ-СДВР, с което на основание чл. 25, ал. 1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия на И. П. Т. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000 /хиляда/лева за извършено нарушение по чл, 21, т. 4 от ЗООРПСМ.

ОСЪЖДА И. П. Т., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи съдебни разноси по делото в размер на 150 /сто и петдесет / лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: